

Erdély 2021. október 10-14.

2021. október 10-én a Határtalanul pályázat keretein belül nekivágtunk egy hosszú, de felejtethetetlen utazásnak. Az úticélunk Erdély volt. Reggel 7.30 körül, kicsit álmos szemekkel, de annál nagyobb izgalommal indultunk el Encsről. Mindenki takaróval és párnákkal érkezett, felkészülten az utazásra.

A határon átérve az első megálló a Királyhágó volt, ahol a gyönyörű időjárásnak köszönhetően csodás látvány tárult elénk. Ezután az utunk Kolozsvárra vezetett. Útközben megcsodálhattuk a bánffyhungyadi „cifra palotákat”. Kolozsváron megkoszorúztuk Mátyás szülőházát, megnéztük Mátyás lovasszobrát és a Szent Mihály templomot. Utána sétáltunk még egy kicsit a városban és ellátogattunk a Házsongárdi temetőbe. Innen Vármezőre, a Vándor fogadóba mentünk tovább, ahol finom vacsorával és különleges, helyi áfonyás rétesrel fogadtak minket. Jó volt más, ottani ételeket megkóstolni. Minden reggeli és vacsora nagyon finom és laktató volt. Az első nap zárásaként mindenki elfoglalta a szállását, ami helyileg Nyáradremetén volt.

A második napon Szejkefürdőre mentünk, ahol Orbán Balázs sírját koszorúztuk meg és megcsodálhattuk a híres székykapukat. Ugyanitt megnéztük a Mini-Transylvania parkot, ahol élethű makettek keresztül megismerhettük Erdély nevezetességeit, épületeit, városait. Következő állomásunk Székelyudvarhelyen volt. Láthattuk a Református Kollégiumot, a Ferencesek templomát és megkoszorúztuk Hunyadi János mellszobrát a szoborparkban. Ezt követően elbuszoztunk Farkaslakára, ahol Tamási Áron sírját koszorúztuk és szétnéztünk a helyi bazárban, beszélgettünk az árusokkal. A vásárlást Korondon is folytathattuk. Vettünk lekvárt, kürtöskalácsot és sok minden mást. Útba ejtettünk egy parajdi sós bazárt is, ami egy családi vállalkozásként üzemelt. A „sós bácsi” nagyon kedves volt, ezért egy kis kulisszatitkot is megmutatott a csoportnak. Megtudhattuk hogyan készül a sólámpa, a fürdőszó és a sónyalóka. Innen senki nem tért vissza a buszra só nélkül. Végül Szovátnál álltunk meg, ahol a Medve-tavat sétáltuk körbe, majd szétnéztünk a városban.

A harmadik napon az idő nem igazán kedvezett nekünk, de ez sem állt az utunkba, elindultunk Segesvárra. Itt a várat és az óratornyot néztük meg, a bátrabbak fel is mentek a toronyba. Fehéregyházán megnéztük a Petőfi múzeumot és az emlékművet. Az idegenvezetőnkől rengeteg érdekes és egyben hasznos dolgot megtudhattunk. Mivel viszonylag hamar visszaértünk a szállásra, ezért volt időnk elmenni a vármezői pisztrángos tavakhoz.

A negyedik napon eljutottunk a Parajdi Sóbányába. Nagyon sok lépcső vezetett le a bányába, de a lent lévő látvány mindent kárpótolt. Majd miután szerencsésen felvitt minket a busz, egy hosszú út elé néztünk, ugyanis az ezeréves határhoz mentünk Gyimesbükkre. Felmásztunk a Rákóczi-várromhoz és a kopjafákhoz is. Visszafele megálltunk a Szépvízi-víztározónál és a híres Csíksomlyói kegytemplomba is bementünk.

Az utolsó, ötödik napunkon elbúcsúztunk a vendéglátóinktól, majd reggeli után útnak indultunk. Hazafelé megálltunk a Tordai-hasadéknál, ahol túráztunk és friss levegőt szívtunk magunkba. Az utolsó határon túli megállónk Nagyvárad volt, ahol a Római katolikus püspöki palota kertjében sétáltunk, illetve a templomban is szétnéztünk. Végül kicsit fáradtan, de millió élménnyel gazdagodva este fél 8 körül értünk Encsre.

Köszönjük szépen a lehetőséget, a szervezést, hálásak vagyunk, hogy eljuthattunk Erdélybe, felfedezhettük a csodálatos vidékeit. Köszönet vendéglátóink szeretetéért, segítségéért. Örömmel tapasztaltuk, hogy egy határ sem választhat minket szét. Jó volt több száz kilométerre is magyar hangot hallani, magyarokkal beszélni. Külön köszönjük tanárainknak a feledhetetlen élményeket, buszsofőreinknek a jó hangulatot. Bármikor visszamennénk!